

ARBEIDSRECHTBANK ANTWERPEN, afdeling Hasselt
1ste kamer

Vonnis van 20 mei 2016

Rep. nr. 16/4221

De heer Al O l, RRnr en wonende te

eisende partij, vertegenwoordigd door Mr.B.COOLS, Advocaat te

tegen:

OCMW HOUTHALEN-HELCHTEREN, met zetel te

verwerende partij, vertegenwoordigd door Mr.S.Brugmans, Advocaat te

1)PROCEDURE

De rechtbank heeft de stukken van het geding, gevoegd bij het rechtsplegingsdossier ingezien en inzonderheid:

- de beslissing van verwerende partij van 3 november 2015;
- het verzoekschrift van eisende partij houdende beroep tegen deze beslissing, neergelegd ter griffie op 17 november 2015;
- de besluiten voor verwerende partij, neergelegd ter griffie op 22 december 2015;
- de stukken van partijen.

De partijen werden behoorlijk opgeroepen om aanwezig te zijn op de zitting van 15 april 2016 en werden in hun middelen en besluiten gehoord.

2) VOORWERP VAN HET GESCHIL

Eisende partij tekent beroep aan tegen de volgende OCMW-beslissing van 3 november 2015:

"Uw vraag voor een referentieadres bij het OCMW wordt geweigerd.

*U heeft zich in een vorige periode van een referentieadres bij het OCMW nooit gehouden aan de voorwaarden en u brengt nu ook onvoldoende bewijzen aan van de stappen die u ondernomen heeft om zelf uw situatie te verbeteren.
Uw vraag voor een huurwaarborg wordt geweigerd.
U heeft voldoende inkomsten om zelf te kunnen sparen voor een huurwaarborg.”*

Op 16 november 2015 beslist het BCSD wederom om aan eisende partij een referentieadres te weigeren. Tegen deze beslissing wordt geen beroep aangetekend.

3) ONTVANKELIJKHEID

Het beroep werd tijdig en geldig naar de vorm ingesteld. De rechtbank stelt geen ambtshalve in te roepen redenen van onontvankelijkheid vast.

De vordering is ontvankelijk.

4) BEOORDELING TEN GRONDE

4.1. De weigering tot toekenning van een referentieadres

4.1.1. Omtrent de motiveringsplicht

Eisende partij is van mening dat de bestreden beslissing nietig is bij gebreke aan afdoende motivering. Meer bepaald wordt de weigering tot toekenning van een referentieadres volgens eisende partij niet afdoende gemotiveerd aangezien het eisende partij niet duidelijk is aan welke voorwaarden hij zich niet zou hebben gehouden en welke stappen hij nog meer had moeten ondernemen.

De motiveringsplicht is terug te vinden in art. 62 bis OCMW-wet, in art. 13 eerste lid Handvest Sociaal Verzekerde en in art. 2 Wet Motivering Bestuurshandelingen.

Artikel 2 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen bepaalt dat alle bestuurshandelingen van administratieve overheden uitdrukkelijk dienen te worden gemotiveerd.

Krachtens artikel 3 van deze wet houdt de formele motivering van bestuurshandelingen in dat in de akte zelf op uitdrukkelijke wijze melding wordt gemaakt van zowel de juridische als de feitelijke redenen waarop de genomen handeling steunt. De motivering moet bovendien afdoende zijn.

De motivering moet aangeven hoe en waarom de aangehaalde juridische regels, op basis van de aangegeven feiten, tot de beslissing hebben geleid.

De bedoeling van de wet op de uitdrukkelijke motiveringsplicht werd in het wetsvoorstel als volgt toegelicht :

" De bestuurde wordt door de motivering niet alleen in kennis gesteld van de redenen die ten grondslag liggen aan de bestuurshandeling, maar hij krijgt bovendien de mogelijkheid om met kennis van zaken een gesprek aan te gaan met het bestuur dat de handeling heeft verricht teneinde de beslissing eventueel om te buigen. In geval van beroep zal de verzoeker die op de hoogte is van de motieven van de bestreden handeling, beter zijn middelen kunnen voorbereiden." (Gedr. St., Senaat, B.Z.,1988, nr. 215/3,3)

De bestuurde moet dus in de akte zelf de motieven van de beslissing kunnen achterhalen. Hij moet op basis van de inhoud van die akte zelf, met kennis van zaken, kunnen uitmaken of het aangewezen is om in beroep te gaan tegen de beslissing.

In de bestreden beslissing haalt het OCMW de volgende motieven aan:

"U heeft zich in een vorige periode van een referentieadres bij het OCMW nooit gehouden aan de voorwaarden en u brengt nu ook onvoldoende bewijzen aan van de stappen die u ondernomen heeft om zelf uw situatie te verbeteren."

De rechtbank is van oordeel dat de bestreden beslissing geen duidelijke opsomming geeft van de verschillende concrete motieven die aan de grondslag liggen van de weigering tot toekenning van een referentieadres.

Het feit dat eisende partij reeds een uitgebreid hulpverleningsparcours heeft afgelegd met het OCMW en, gelet op de voorgaande beslissingen, wel degelijk op de hoogte is of had moeten zijn van de voorwaarden die door hem moesten nageleefd worden, doet geen afbreuk aan de vereiste dat de bestreden beslissing zelf de concrete motieven moet bevatten die eraan ten grondslag liggen. *"Het zich nooit gehouden hebben aan de voorwaarden en het bijbrengen van onvoldoende bewijzen van de stappen die ondernomen werden om zelf zijn situatie te verbeteren"* is naar het oordeel van de rechtbank te algemeen geformuleerd.

De weigering tot toekenning van een referentieadres is onvoldoende gemotiveerd. Dit onderdeel van de bestreden beslissing van 3 november 2015 is derhalve nietig.

De vaststelling door de rechter van de nietigheid van een beslissing van een OCMW wegens niet-naleving van de formele motiveringsplicht doet echter niets af aan de bevoegdheid van de rechtbank om uitspraak te doen over de rechten die voor de aanvrager voortvloeien uit de wettelijke bepalingen inzake maatschappelijke dienstverlening.

De rechtbank dient bijgevolg, bij substitutie, te onderzoeken of eisende partij aanspraak kan maken op een referentieadres vanwege verwerende partij.

4.1.2. Omtrent het referentieadres

Het is voor de dakloze persoon mogelijk een referentieadres te nemen bij een rechtspersoon en met name een inschrijving in het bevolkingsregister te bekomen op het adres van het OCMW (art. 1§2 Wet Bevolkingsregisters, uitgevoerd door het K.B. 21 februari 1997, B.S. 6 maart 1997.)

Artikel 1 van het K.B. van 21 februari 1997 bepaalt:

"Artikel 20 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister, wordt vervangen door de volgende bepaling :

" Artikel 20. (...)

§ 3. De personen die, doordat zij geen of niet langer een verblijfplaats hebben, de maatschappelijke bijstand vragen in de zin van artikel 57 van de organieke wet van 8 juli 1976 op de openbare centra voor maatschappelijk welzijn of het bestaansminimum waarin de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum voorziet, komen in aanmerking voor de inschrijving op het adres van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van een gemeente wegens een gebrek aan voldoende bestaansmiddelen.

Met het oog op hun inschrijving in de bevolkingsregisters, geeft het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn hen een document waarin wordt bevestigd dat aan de voorwaarden voor een inschrijving op het adres van het centrum is voldaan.

Na inschrijving op basis van het voormelde document, moeten de betrokken personen zich minstens een keer per trimester aanmelden bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn deelt aan het college van burgemeester en schepenen mee welke personen onder hen niet meer voldoen aan de voorwaarden die vereist zijn om hun inschrijving op het adres van het centrum te behouden. Na inzage van de door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn overgelegde documenten, voert het college van burgemeester en schepenen hen van het bevolkingsregister af.

§ 4. De inschrijving die overeenkomstig §§ 1 tot 3 heeft plaatsgevonden, wordt in voorkomend geval uitgebreid tot de gezinsleden van de personen die daarin worden bedoeld.

§ 5. Geen enkele vergoeding of bijdrage van welke aard ook mag als tegenprestatie voor een inschrijving op een referentieadres worden geëist. "

Om in het bevolkingsregister te worden ingeschreven op het adres van het OCMW dient de dakloze derhalve aan de volgende voorwaarden te voldoen:

1. Geen verblijfplaats (meer) hebben bij gebreke aan voldoende bestaansmiddelen.
2. Bij het betrokken OCMW een aanvraag indienen van maatschappelijke integratie of maatschappelijke dienstverlening.

Na toetsing van deze wettelijk bepaalde voorwaarden aan de concrete situatie van eisende partij komt de rechtbank tot de volgende beoordeling:

Eisende partij is een 22-jarige man die een invaliditeits-uitkering geniet ten belope van 1.003,34 EUR/m.

Het sociaal verslag dd. 22 februari 2016 vermeldt dat eisende partij op vraag van het OCMW rekeninguittreksels bijbrengt waaruit afhalingen van grote sommen blijken. De bestemming van de afgehaalde gelden wordt niet toegelicht.

Het is aan eisende partij om aan te tonen dat hij momenteel geen verblijfplaats heeft bij gebrek aan voldoende bestaansmiddelen. Eisende partij laat na dit bewijs te leveren.

De vordering tot het bekomen van een referentie-adres is ongegrond.

4.2. De weigering tot toekenning van een tussenkomst in de huurwaarborg.

Artikel 1 OCMW-Wet bepaalt : *"Elke persoon heeft recht op maatschappelijke dienstverlening. Deze heeft tot doel eenieder in de mogelijkheid te stellen een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid"*.

Het OCMW dient derhalve hulp te verstrekken in de meest passende vorm.

De OCMW-wet bepaalt niet concreet waar iemand recht op heeft om een menswaardig bestaan op te bouwen. Dit dient in elk geval afzonderlijk te worden nagaan.

Wat de te verstrekken hulp inhoudt, kan verschillen van persoon tot persoon, en van geval tot geval.

Onder het leiden van een menswaardig leven valt ook het wonen in menswaardige omstandigheden.

De rechtbank herhaalt dat het aan eisende partij is om aan te tonen dat hij aanspraak kan maken op een tussenkomst van het OCMW in de huurwaarborg gezien hij niet over voldoende bestaansmiddelen beschikt om deze huurwaarborg zelf te betalen. Eisende partij laat na dit bewijs te leveren.

De argumenten van het OCMW kunnen door de rechtbank aldus worden bijgetreden.

De rechtbank is van oordeel dat ook dit onderdeel van de vordering ongegrond voorkomt.

De bestreden administratieve beslissing van 3 november 2015 dient, voor wat betreft de weigering tot tussenkomst in de huurwaarborg, dan ook te worden bevestigd.

OM DEZE REDENEN

De Arbeidsrechtbank:

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, waarvan de voorschriften werden nageleefd;

Gelet op het mondeling advies van mevrouw C. WOUTERS, eerste substituut - arbeidsauditeur, waarop de partijen niet repliceerden;

Na beraadslaging en op tegenspraak;

Verklaart de vordering ontvankelijk doch ongegrond.

Vernietigt de bestreden beslissing van 3 november 2015 voor wat betreft het onderdeel inzake de weigering tot toekenning van een referentieadres en dit wegens schending van de formele motiveringsplicht;

Bij substitutie oordelend:

Zegt voor recht dat eisende partij geen aanspraak kan maken op de toekenning van een referentieadres door het OCMW.

Bevestigt de bestreden beslissing van 3 november 2015 inzake de weigering tot toekenning van een tussenkomst in de huurwaarborg.

Verwijst verwerende partij in de gerechtskosten met toepassing van artikel 1017, par. 2 Ger. W.

Vereffent de kosten aan de zijde van eisende partij en van verwerende partij op 120,25 EUR rechtsplegingsvergoeding;

Aldus gewezen door:

Mevrouw A.Snoeckx,
De heer G.Quitens,
Mevrouw E.Moors,

rechter, voorzitter van de kamer;
rechter in sociale zaken, werkgever;
rechter in sociale zaken, werknemer-arbeider;

E.Moors

G.Quitens

A.Snoeckx

en uitgesproken door voormelde voorzitter van de kamer, bijgestaan door griffier
Bram Vangeel in openbare terechtzitting van de arbeidsrechtbank Antwerpen
afdeling Hasselt van TWINTIG MEI TWEEDUIZEND ZESTIEN

B.Vangeel
(M.B.0112/2015)

A.Snoeckx